

[Socialministeren.]

det kunde have været udnyttet meget bedre, end den ærede Ordfører gjorde det. Jeg er ham for saa vidt taknemmelig, som jeg ved, at hans Bemærkninger vilde være blevet refereret, hvad der ikke vilde have været Tilfældet med mit Svar.

Der er jo 2 Spørgsmaal med Hensyn til § 8, 2det Stykke, 3die Punktum. Der er selve Realiteten, og saa er der nogle spøgefulde Udtalelser, jeg har fremsat i et Interview. Lad mig tage det sidste først, idet jeg villigt indrømmer, at en Minister bør aldrig være spøgefuld, det taales ikke, han skal være saa kedelig og højtidelig, som det overhovedet er muligt, i hvilken Retning jeg ogsaa indrømmer, at tidligere Ministre har overgaaet mig. Men en Gang imellem kan man jo falde for Fristelsen i al denne Fortvivlelse og Elendighed og vende tilbage til sit egentlige oprindelige gode Humør, og det var derudfra, jeg gav „Politiken“ dette spøgefulde Interview, naturligvis vel vidende, hvad Meningen var med at kræve Interviewet, og hvorledes det vilde blive brugt; det ved man jo, naar man har tjent det offentlige Liv saa længe som jeg, at den Slags lever V. O. X.erne, og „Tænkerne“ og Δ erne o. s. v. af.

Det vilde jeg derfor finde er ganske naturligt, selv om jeg synes, at et ledende Venstreblad gaar lidt for vidt over for den Slags spøgefulde Udtalelser, naar der f. Eks. skrives i „Veje Amts Folkeblad“ i Gaar:

„Kan vi“ — det er den danske Befolkning formodentlig — „være tilfredse med, at en Minister først skriver noget indviklet Sludder“ — der er ikke det mindste Sludder i § 8 — „som han ikke engang selv forstaa“ — jeg kan udmærket godt forstaa det — „og saa bagefter søger at klare sig med en overlegen flabet Bemærkning.“

Se, det er Tonen saadan i Almindelighed i dansk Politik og i dansk Presse over for den Slags Spørgsmaal. Det vilde ikke genere mig, saa længe det holdt sig til alle de Petit-Journalister, som skal bide en i Benene; men det er mindre rimeligt, at den ærede Ordfører Hr. Krag, selv om han ogsaa gjorde det paa en saa rolig og lidet aggressiv Maade, stiller sig paa Linie med disse Folks Virksomhed — og det gjorde det ærede Medlem jo i Gaar, men altsaa ikke nær saa voldsomt og heller ikke nær saa morsomt, som han kunde have gjort det.

Hvad Realiteten angaar, saa fremgik det jo af hele dette Interview, at selv forstaaer jeg § 8, Stk. 2, 3die Punktum — i modsat Fald kunde jeg jo heller ikke godt,

som jeg sagde, vide, at det var rigtigt; jeg ved ikke, hvordan man kan vide, at noget er rigtigt, naar man ikke forstaaer det. Men dernæst fremgik det jo af Interviewet, at jeg sagde, at § 8 var skrevet — jeg tror nok jeg sagde —: paa lydefrit og ulasteligt Dansk. Og det er det ogsaa, det er egentlig glimrende Sprog, det Stykke; der er ikke et eneste overflødigt eller urigtigt Ord i det, men det stiller det Krav, hvad man nu engang ikke kan fordrage her i Landet, at man skal tænke samtidig med, at man læser.

Om det nu ikke er berettiget at stille det Krav til det ærede Medlem Hr. Krag, vil jeg dog henstille. Jeg havde egentlig tænkt mig, at Debatten var forløbet paa den Maade, at den eneste, som var staaet op og positivt havde rost § 8, Stk. 2, 3die Punktum, havde været det ærede Medlem Hr. Krag, og at han vilde have sagt som saa: Her har vi dog endelig noget, som er værd at læse for en gammel Matematiker, her har vi endelig en Sprogbrug, som man kan forstaa, det er ikke som dette almindelige Pladder, der sættes op. Men nej, det ærede Medlem sank ned, han, der i øvrigt er en ren Tacitus, en ren Cicero, naar han skal udtale sig, han, hvis Punktumer er saa lange som halve Spalter af Rigsdags-tidende, kunde ikke fordøje disse 4—5 Linier! Aah, jo, saamænd kunde det ærede Medlem det, det ærede Medlem er fuldkommen klar over, hvor udmærket dette Stykke egentlig er; men den kunde bruges, den Kritik, der har været øvet, og derfor nedlod denne ærede store Matematiker og Sprogkunstner sig til at tumle med Ordene, som han gjorde i Gaar.

Der er ikke noget i Vejen for, at jeg, for ikke at besværliggøre Udvalget dets Arbejde, kan skrive dette Stykke om i 2—3 Punktumer og gøre det mere klodset — det kan jeg saa udmærket godt, og jeg skal ogsaa gøre det efter den Anledning, Forhandlingerne har givet. Men jeg vil hævde, at den Forandring, der vil ske, hverken vil tiltale Statistikere, Matematikere eller Jurister, og heller ikke det ærede Medlem Hr. Krag, selv om han vil forsvare den mere kluntede Affattelse.

Dernæst kritiserede den ærede Ordfører for Venstre, at jeg havde kaldt Forligsmændens Forslag for lidet smidigt. Jeg sigtede med denne Udtalelse til, at det er uretfærdigt og for lidet smidigt at tage en vis Procent af de stemmeberettigede og anvende den samme Procent i alle Tilfælde, idet der jo er meget stor Forskel paa, om det drejer sig om forholdsvis faa, der skal stemme, eller det f. Eks. drejer sig om et Fag, som